

O Z V Ě N Y

OBČASNÍK SBORU EVANGELICKÉ CÍRKVE V RŮŽĎCE A NA BYSTRŽIČCE

ČEKAT ANEBO SE OBJEDNAT?

Milí přátelé, bratři a sestry, všichni to moc dobře známe. Jdeme k lékaři a sedneme si do čekárny. A čekáme... Půl hodiny, hodinu, někdy i déle. Je to zkouška nervů a výcvik k trpělivosti. Už se vám podařilo získat certifikát z trpělivosti a sebeovládání anebo vám znovu a znovu tečou nervy? A jaké myšlenky vás při dlouhém čekání napadají? Je tam vůbec ten doktor? Nesvačí už moc dlouho? A proč ten člověk přede mnou tak zdržuje, co si tam ještě vymýšlí? Copak nikdo neví, že spěchám, že mi tady utíká zbytečně čas? Kolik bych toho už mohl zařídit, kdybych tady tak dlouho nečekal?

A když pak přijdete na řadu, tak vám sestra ještě oznámí, že se musíte napřed objednat online, jinak vás nevezme. Když se mi tohle několikrát stalo, tak jsem si zanádal. Nejsem ale ten typ člověka, který by začal křičet a dovolával se svých práv nevybíravým způsobem. Naučil jsem se, že špatné emoce je potřeba tlumit, protože když je vypustíte, zbytečně tím člověk narušuje vztahy kolem sebe. A koneckonců jakou pověst pak budu mít jako křesťan u druhých, když se budu na lidi kolem sebe vztekat?

Proto je mnohem lepší se učit sebeovládání a také pokoře. Je to přece má chyba, že jsem si dopředu nezjistil, jak se věci mají. Doba jde strašně rychle dopředu a mění se různé způsoby. Není mi to milé, když si musím nainstalovat novou aplikaci pro internetové bankovníctví. Nebylo mi milé si najít tu virtuální sestru EMMU, aby mne objednala k lékaři. Ale když jsem tomu věnoval trochu více času, pak jsem vlastně zjistil, že to mnohý čas i ušetří. Nemusím chodit do banky a když přijdu k lékaři, pak tam čekám minimálně, protože jsem dopředu objednaný.

Čekání. Je zvláštní, že když musíme na něco čekat, tak máme pocit, že nám život protéká mezi prsty. Jak je čas relativní! V čekárně se nám to táhne, zároveň ale vnímáme, jak rychle nám utíká čas, který bychom mohli využít k něčemu plodnému, kdybychom nečekali v čekárně. A víte, co je ještě zvláštní? Když jsme mimo čekárnu a kolikrát lelkujeme, tak nás ani nenapadne přemýšlet, jak čas v době lelkování dobře využít! Tam nám to nevádí.

Jelikož se, milí čtenáři, nacházíme v adventním období, pak je jistě dobré připomenout ještě jiné čekání. A to je čekání na Pána Ježíše Krista. Už první křesťané očekávali, že Pán Ježíš přijde podruhé na tuto zem jako Soudce. Očekávali to velmi silně. Povzbuzovali se tím, že Pán jistě velmi brzy přijde a vysvobodí je z těžkých časů pronásledování. Zároveň ale věděli, že je potřeba Kristu zachovat věrnost i kdyby pro víru měli zemřít.

Od té doby uplynulo téměř dva tisíce let a Pán ještě nepřišel. V druhém listě Petrově ve 3. kapitole se dozvídáme proč. **Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.** Jak velmi nás Bůh miluje, když ve své trpělivosti stále čeká, až se co nejvíce lidí odvrátí od svých špatných cest a odevzdají své životy do péče Ježíše Krista.

Svým způsobem je to vlastně podobné, jako se objednat online u lékaře. V Odrách, odkud jsem přišel, dlouho očekávali nového zubaře. Těch je nedostatek všude. A najednou se objevila informace, že nový zubař začne brzy ordinovat. A kdo se chce k němu zapsat jako nový klient, tak se musí připojit v určitý čas na internet, rychle vyplnit dotazník a odeslat ho. Moje starší dcera Klára se tam připojila přesně v ten čas, kdy se spustilo přihlašování. Podotýkám, že zubař vlastně vyhlásil soutěž, že přijme pouze tisíc nových zájemců, kteří budou nejrychlejší. Moje dcera to stihla, ale za dvě minuty byla kapacita naplněna a už se nedalo přihlásit.

Nevím, jak rychlý bude příchod Syna člověka, ale Bible naznačuje, že to bude velmi rychlé, jako blesk z nebe. Naštěstí, milí přátelé, se můžeme přihlásit a objednat v modlitbě „on-line“ k Pánu Ježíši už dnes. Když jsem takto objednaný k lékaři, tak mám jistotu, že mne vezme a nebudu muset dlouho čekat. Když jsem v modlitbě dal svůj život Pánu Ježíši, tak mne upokojuje, že už jsem objednaný k Němu na věčnost, ať se děje, co se děje. Přesto ale tady je ještě jedno ale. V tom listě Petrově se dále píše: **Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost. Proto, milování, očekáváte-li takové věci, snažte se, abyste byli čisti a bez poskvrny a mohli ten den očekávat beze strachu před Božím soudem.** Když jdeme k lékaři, tak se jistě snažíme tam přijít čisti. Kdybychom tam přišli zablácení, tak nás vyhodí. Stane se nám to i v životě, že se nás lehce přichytí hřích a my se zašpiníme. Proto je potřeba být připraven, v modlitbě vyznání vin se nechat obmýt Kristovou milostí a **s bázní a chvěním uvádět ve skutek své spasení.** Jen tak se můžeme pak ujistit, že naše objednávka online stále platí a že Pán s námi do nebe počítá.

farář Radek Hanák, ČCE Růžďka

VÍKENDOVKA NA POHOŘÍ

V pátek večer naše mládež vyrazila na chatu Pohor. Na chatě jsme byli přivítáni Bětuščinou bublaninou, která byla tentokrát fikaně zamaskovaná do krabice od bot. Následně jsme se ubytovali a šli jsme oslavovat Boha chválami – byl to požehnaný čas. Poté nám pan farář pověděl krátké zamyšlení a my až do půlnoci vesele hráli hru BANG!

V sobotu ráno jsme se plni sil vrhli na skvěle vymyšlenou bojovku od pana faráře, která se vyvinula v napínavý zápas. Po dohrání nastal čas oběda a odpočinku.

Program na odpoledne byl jasný – vyrazit rovnou k rybníčku a ideálně se vrátit ještě za světla. Nakonec jsme se, i přes „bodláčí bitvu“, která některým z nás procházku zpestřila, spokojeně vrátili zpátky na chatu.

Mezi krásné společné chvíle patřilo i malování plátěných tašek, během kterého nás navštívila

Klárka s malou Agnes. Na večeři jsme si pochutnali v jednoduchém stylu – s chlebem či rohlíkem, každý podle své chuti.

Večer jsme trávili při dalších chválách, na které navázali Brad s Luckou povzbuzujícím slovem. Den jsme zakončili opět BANGEM.

Nedělní ráno se neslo ve znamení úklidu chaty a poté bohoslužeb na oderské faře.

Tento víkend byl nejen časem plným zábavy, ale především příležitostí k prohloubení vztahů – jak mezi námi, tak s Bohem.

Laura Mikešová

SETKÁNÍ TÁBORNÍKŮ A DRAKIÁDA

12. října v Růžďce proběhlo potáborové setkání s drakiádou. Dopoledne jsme si pouštěli video z tábora a hráli hru, při které jsme museli hodně běhat. Po obědě jsme měli odpolední klid (ale neodpočívali jsme). Potom jsme zase hráli nějaké hry. Po hrách jsme vyrazili pouštět draky (moc nám to nešlo). Jak jsme se vrátili na faru, soutěžili jsme o nejlepší palačinku. Po nazdobení všech palačinek jsme šli hrát ven hru Vrah je žába. Kdo chtěl, mohl jít hrát dovnitř hru Zahradník a mrkve nebo zůstat venku.

After párty se velice vydařila a zúčastnilo se jí více jak 30 dětí.

Emilka Vaňková, 8 let

GODZONE TOUR

je spojení hudebně-tanečního programu a jedinečných příběhů lidí. Každý rok má nové téma. Například letošní ročník měl název „Nie si na to sám“. Na Godzone chodí nejčastěji mladí lidé, ale potkáme tam i rodiny s dětmi a starší.

Je to skvělá příležitost chválit a více se přiblížit k Bohu. Když jsem letos z Godzone tour odcházela, cítila jsem se jako nový člověk. Navíc jsem prožila

čas s lidmi, kteří chválí Boha celým svým srdcem a chtějí hlásat Boží jméno.

Jana Hrabovská

ROZHOVOR S EMILIÍ A JANEM DANČÁKOVÝMI

„Hlavně ať to není o nás“, řekla mi Emilka hned na začátku rozhovoru. „Tak to bude oříšek“, pomyslela jsem si a slíbila, že to bude o nich jen tak trošku. Ale nakonec proč ne, vždyť je tolik zajímavých věcí, o kterých si můžeme povídat. Co takhle třeba o včeličkách? Proč chováte včely a jak to celé začalo?“

Jan: Bylo mi 17, měli jsme krásnou zahradu, nejbližší včelař byl kilometr daleko a stromy nerodily. Pořídili jsme si dvoje včeličky a hned další rok jsme museli jabloně podpírat, tolik na nich bylo ovoce. Postupně jsem zjišťoval, že chov včel je velká věda a čím to bylo těžší, tím víc mě to zajímalo. Snažil jsem se, abych včelám rozuměl, abych jim neublížoval. Na životě včel poznávám dodnes tajemství stvořitelského díla. Když královna položí vajíčko do malé buňky, narodí se včelka. Když do větší, narodí se trubec. Jak je to možné? Z čeho a jak včela vyrábí propolis? Mnoho zůstává tajemstvím i pro samotné vědce. Věkový průměr včelařů ve zlínském kraji je nejvyšší v republice. Stát poskytuje dotace pro začínající včelaře, ale kdo by to chtěl dělat pro peníze, bude zklamaný. Včeličky přesto nutně potřebujeme. Kdyby vyhynuly, během čtyř let bychom měli velmi vážný problém s nedostatkem ovoce, zeleniny a vitamínů. Navíc jsou včely poloviční lékárna – dávají nám med, propolis, pyl a mateří kašičku i včelí jed.

Emilka: Já ráda pomůžu, ale je to pro mě hrozná věda. Je to pěkný a náročný koníček, takže když dědu potřebuju, hledám ho ve včelíně.

Starali jste se celá léta o včelky, ale také o lesy a pole, dědictví po vašich rodičích. Jak jste to všechno při zaměstnání zvládali?

Emilka: Jak bylo dost lidí v chalupě, vždycky se to nějak zvládlo. Žili jsme pohromadě tři generace v jednom domě, k tomu bylo potřeba velké moudrosti, snášet se v lásce a odpouštět si. Pro tu nejmladší generaci to byla vždycky velká škola, bylo potřeba chápat staříčky, pomáhat jim, opatrováním starších jsme se připravovali na vlastní stáří.

Jan: S pozemky je to tak – naše rodiče to živilo, když byla nezaměstnanost, byla to pojistka, aby uživili rodinu. Když nám to předali, byla samozřejmost, že jsme se o všechno postarali. Prodat rovná se ztratit. Peníze utratíš a nemáš nic. Navíc pole nebyla příliš ceněná a nebyl ani zájem je kupovat. Teď je nám vzácné, že máme svoje dřevo a třeba i stavební místo pro svoje vnoučata.

Jak vzpomínáte na své dětství? Jste vlastně válečné ročníky, bylo to náročné?

Vyrůstali jsme oba v zemědělských rodinách, pro rodiče to nebyla lehká doba, jsme poválečné děti, ničeho nebylo, přesto jsme nikdy neměli hlad a měli jsme co na sebe. Nic nám nechybělo. Ale od malička jsme museli pomáhat.

Jak jste se seznámili?

V mládeži ve sboru. Máme krásné vzpomínky na mládežnické roky, hlavně na paní farářovou Koláčnou, která s námi vedla zajímavé rozhovory. Byli jsme vděční i za seniorátní setkání mládeže. Pamatuju si, že nám říkali, jestli chcete být v životě šťastní, vezměte si věřícího.

Emilka: Já jsem měla jediné požadavky – aby můj nastávající nekouřil a nepil, tak manžel prošel výběrovým řízením.

Jan: Já jsem chtěl, aby měla moje nastávající smysl pro rodinu. Když jsme přišli k Sedláčkom, k její sestře na návštěvu, tak ona by ty jejich děti jenom pěstovala.

Emilka: Chodili jsme spolu 4 roky, přes vojnu a po vojně, já jsem mu v dopisech posílala poznámky z kázání.

Jan: To jsem měl křesťanský život na dálku. Na vojně jsem také poznal cenu domova a víry. Dal jsem si závazek, že když nebudu nemocný, nikdy nevynechám bohoslužbu.

Jste věrní účastníci bohoslužeb. Co pro vás sborový život znamená?

Svůj sbor máme moc rádi, těšíme se na každé setkání s ostatními, na slovo, které uslyšíme. Občas se dozvídáme o těžkostech a štěpení v jiných sborech a jsme vděční, že tady tomu tak není. Například jsme moc rádi, že na našich bohoslužbách zní písničky ze starých evangelických zpěvníků, ale také moderní mládežnické. Velkým oživením je zpěv našeho pěveckého sboru. Naději má každý sbor tehdy, když ho má každý člen rád, ochotně za něj pracuje a za všechny se modlí.

Emilka: Co vidíme jako dobré, je přítomnost množství dětí a mládeže ve sboru. Za komunistů říkali, že je víra pro babičky. Jsme rádi, že je dnes u nás plno mladých, děti a víru můžeme předávat další generaci.

Jan: Ceníme si setkávání seniorů. Jsou pro nás povzbuzením a posilou. Zazní slovo pana faráře, čteme různé příspěvky, básničky, zpíváme písničky, vždycky nás to obohacuje.

Nedávno jste skromně oslavili výročí diamantové svatby – 60 let společného života. V dnešní době je to výročí docela vzácné. Nemáte nějaký recept na šťastné manželství?

Nemáme na tom žádné zásluhy a máme velký důvod k vděčnosti Pánu Bohu. Od těch nejmenších

věcí, za Boží ochranu v dobách těžkých i příznivých. Bez víry bychom ten život prožít nechtěli, bylo by to živoření. A ten recept je především vzájemná tolerance. Každý jsme rozdílný, musíme snášet svoje nedostatky a vzájemně si odpouštět.

Máte rádi Vánoce?

U nás to nejsou svátky jídla a pití a možná už ani velkých dáreků. Radujeme se z narození našeho Spasitele, scházíme se v rodině i na sborových shromážděních, zpíváme písně, které nás provázejí celým životem už od nedělní školy. Radost ze spasení nás ani v našem věku neopustila.

Přání pro ostatní členy sboru?

Aby nás v našem celém sboru držela bratrská láska, abychom se měli upřímně rádi, to je pro nás v této fázi života nejcennější. Požehnané Vánoce všem.

Ptala se Lenka Vidašičová

PŘEJEME VÁM POKOJNÝ ADVENT PLNÝ NADĚJE A SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ SETKÁNÍ V NAŠEM SBORU ČCE V RŮŽDCE.

- » **sobota 7. 12.**
Adventní večer chval v 17 hodin
s chválicí skupinou HIS CHILD z Růžďky
- » **neděle 8. 12.**
bohoslužby na Bystřičce v 8:30
(dle domluvy)
bohoslužby v Růžďce v 10 hodin
(f. R. Hanák)
- » **neděle 15. 12.**
bohoslužby v Růžďce v 10 hodin
(f. R. Hanák)
Vánoční dětská slavnost v 16 hodin
- » **neděle 22. 12.**
bohoslužby v Růžďce v 10 hodin
(f. R. Hanák)
- » **úterý 24. 12. ve 20 hodin**
Štědrovečerní zpívání v kostele
vystoupení pěveckého sboru pod vedením Hanky Vaňkové
- » **středa 25. 12.**
bohoslužby na Boží hod na Bystřičce s Večeří Páně v 8:30
(f. R. Hanák)
bohoslužby na Boží hod v Růžďce s Večeří Páně v 10 hodin
(f. R. Hanák)
od 12.00 společný „Štědrý den“ s procházkou s dětmi, večeří a nadílkou
- » **sobota 28. 12.**
Kloboučkový volejbalový turnaj pro jednotlivce v tělocvičně v 8:30
(nutné se hlásit dopředu faráři Hanákovi, kapacita omezena)

- » **neděle 29. 12.**
bohoslužby v Růžďce v 10 hodin
(f. Bronislav Czudek)
- » **úterý 31. 12.**
- » **Silvestrovské zábavné setkání v 19 hodin**
scénky, soutěže, losování hesel
- » **středa 1. 1. 2025 v 10 hodin Novoroční bohoslužby s Večeří Páně**
(f. R. Hanák)

PLÁNUJEME:

- » **10. 1.–12. 1. 2025**
Zimní víkendovka Pod Bukovinami – chata v horách u Pusteven (Maják)
- » **30. 1.–2. 2. 2025**
- » **Zimní víkendovka Pod Bukovinami** – chata v horách u Pusteven (Růžďka)
- » **19. 6.–29. 6. 2025**
Nabízíme týden u moře v Bristu (Chorvatsko) za cca 4900,- za osobu/10dnů. Ubytování v apartmánech, pláž před domem, klidné místo, obchod 10min. pěšky. (Cena je za ubytování a poplatky, bez dopravy a stravy). Více info mailem/telefonem.
- » **27. 7.–2. 8. 2025**
Rodinná dovolená KAM Malenovice
- » **12. 7.–19. 7. 2025**
Letní tábor Malá Bystřice pro děti 7-15 let

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

- » Bystřička 2. a 4. NEDĚLE v měsíci 8.30
- » Růžďka každou NEDĚLI 10.00

KOČIČÍ PŘÍBĚHY 🐾

Vánoční
cukrovi

Vytvořila: družka Malinová

